

Bemærkninger til lovforslaget.

Revalideringsloven af 29. april 1960 trådte i stedet for en række bestemmelser, der fandtes spredt i sociallovgivningen. Ved loven åbnedes adgang for alle, der har behov derfor, til hjælp til erhvervs-mæssig revalidering.

Ifølge lovens § 20, stk. 5, skal loven optages til revision senest i folketingsåret 1965-66. Da de hidtil indvundne erfaringer ikke giver tilstrækkeligt grundlag for en tilbunds gående revision af loven på nuværende tidspunkt, og da loven, som det fremgår af de følgende bemærkninger, fortsat udgør et tilfredsstillende grundlag for revalideringsarbejdet, stilles der imidlertid ved nærværende lovforslag — udover visse redaktionelle ændringer — alene forslag til sådanne ændringer i loven, som er nødvendiggjort ved oprettelsen af revaliderings- og forsorsgdirektoratet.

Loven indeholder bestemmelser om individuel hjælp til revalidering, om støtte til etablering og drift af institutioner og foranstaltninger, der varetager revalideringsopgaver, om støtte til iværksættelse af beskyttet beskæftigelse for invaliderede, om fortrinsadgang til arbejde for invaliderede og om revalideringsens organisation samt finansieringsbestemmelser.

Den individuelle hjælp til revalidering omfatter hjælpemidler for invaliderede, hjælp til særlig sygebehandling, til optræning, oplæring og anden uddannelse på de almindelige uddannelses- og oplæringssteder, til arbejdsmaskiner og værktøj og etablering af selvstændig virksomhed samt til underhold under revalidering.

Udgifterne til hjælpemidler i henhold til revalideringslovens § 3 har i finansåret 1964-65 udgjort ca. 22 mill. kr., til syge- og kurbehandling samt medicin i henhold til lovens § 4 ca. 900.000 kr., til optræning, uddannelse m. v. i henhold til lovens § 6 ca. 15 mill. kr. og til maskiner og etablering m. v. i henhold til lovens §§ 3 og 8 ca. 7 mill. kr. De nævnte udgifter på i alt ca. 45 mill. kr. er afholdt af invalideforsikringsfonden.

Hjemmelen til at yde støtte til etablering og drift af institutioner, der varetager revalideringsopgaver og beskyttet beskæftigelse, er siden lovens ikrafttræden anvendt til udbygning af bestående og etablering af en række nye institutioner. Før revalideringsloven fandtes ca. 15 optræningsinstitutioner af forskellig art; der findes nu i alt ca. 40 revalideringsinstitutioner med i alt ca. 1.350 pladser. Der er endvidere godkendt ca. 20 beskyttede virksomheder med i alt ca. 570 pladser.

Institutionerne er i vidt omfang indrettet i lejede bygninger og lokaler. Staten har indtil den 1. april 1965 til anlæg af nye og udbygning af bestående institutioner investeret ca. 7,5 mill. kr., heri iberegnet inventar og maskiner. Til dækning af statens udgifter til drift af institutionerne er på finansloven for finansåret 1965-66 bevilget 18 mill. kr.

Behovet for særlige optræningsinstitutioner for erhvervshæmmede må for tiden de fleste steder anses for dækket. Der må antages at være endnu et udækket behov for beskyttede arbejdspladser.

På det organisatoriske område indførte loven særlige revalideringsorganer, såvel centralt som lokalt. På det centrale plan oprettedes et samordningsudvalg vedrørende revalidering. Samordningsudvalgets virksomhed er koordinerende, planlæggende og rådgivende, og loven pålægger i en række tilfælde socialministeren pligt til at forhandle med udvalget, inden afgørelse træffes. Ved loven oprettedes desuden en revalideringsafdeling som en særlig afdeling af invalideforsikringsretten med beføjelse til at træffe endelige afgørelser om ydelse af individuel hjælp til revalidering.

På det lokale plan oprettedes i hvert amt et amtsrevalideringsudvalg samt i alt 12 revalideringscentre. Med hensyn til ydelse af individuel bistand er der i vidt omfang sket en decentralisering, således at beføjelsen til at træffe afgørelse i første instans i de fleste tilfælde ligger hos revalideringscentre eller de sociale udvalg. Antallet af personer, der henvender sig til revalideringscentre om bistand, udgør 10.000 til 11.000 årlig. Revalideringscentre har i året 1964-65 iværksat erhvervs-mæssige foranstaltninger gennem henvisning til revalideringsinstitutioner, gennem individuelle optrænings- og uddannelsesforanstaltninger og gennem ydelse af hjælp til værktøj og arbejdsmaskiner m. v. i ca. 10.000 tilfælde.

Arbejdsanvisning for erhvervshæmmede varetages af den offentlige arbejdsanvisning i forbindelse med revalideringscentret. I året 1964-65 har ca. 7.000 erhvervshæmmede opnået normalt arbejde. Af disse har 6.000 fået erhvervsmæssig bistand, herunder til kortere eller længere optræning eller uddannelse.

Det er som foran anført regeringens opfattelse, at loven stadig udgør et hensigtsmæssigt grundlag for revalideringsarbejdet. Dette synspunkt deles af samordningsudvalget, hvori de i revalideringsarbejdet interesserede myndigheder og organisationer er repræsenteret, og hvor de problemer, der på for-